

Müslüman Aile ve Şizofreni

(Çeviri)

Bir milletin aile yapısı ile milletin ideolojisi doğrudan birbirine bağlıdır. İdeolojisinden fıskıran fikirler de o milletin değerlerini, mefhumlarını ve kanaatlerini belirler. Böylece toplumun inandıkları ile onlara hükmeden yasalar ve kurallar birbiriyle uyum içinde olur ve kendisini diğer milletlerden ayıran eşsiz özelliklerini oluşturur. Ancak nizamlarla akide arasındaki ahenk toplum içinde denge ve disiplini de oluşturabiliyor anlamına gelmez ve halkının işleriyle ilgilenen nizamın meşruluğunu göstermez. Sistemin doğruluğu akidesinin doğruluğuna bağlıdır. Bu da ancak İslam'da vardır.

Batı'nın akidesi İslam akidesiyle çelişen iki temel fikir üzerine inşa edilmiştir: din ve devleti birbirinden ayırmak ve fertlere mutlak özgürlüklerin verilmesi. Dolayısıyla Batı'nın aileye bakış açısı da bu fikirler üzerine kuruludur. Buna mukabil Batılı kanun koyucu, aile hukukunu yaparken ferdiyetçiliği, hürriyeti ve dine aykırılığı teminat altına almıştır. Batı toplumundaki ailelerde değer sisteminin çöküşü ve dolayısıyla hem fertlerde hem de toplumda meydana gelen parçalanmanın, kaosun ve krizin açıklaması budur. Nihayet aile mefhumu iki insanın bir araya gelmesiyle sınırlandırılmıştır. Bunlar kadın ve erkek, erkek ve erkek veya kadın ve kadın olabilir. Aileye çocuk eklenecekse bunu evlat edinerek veya rahim kiralayarak (taşıyıcı annelik) yapmak da mümkün!

Evet!! Dinin kökten sökülüp atılmasıyla elde edilen bu mutlak hürriyetler sayesinde Batılı kanun koyucuyu aile kurumunun ayarlarına müdahale etmiş ve onunla ilgili tüm hükümleri "medeni kanun" ilan etmiştir. "Medeni kanunun" hükümleri bu ferdiyetçi bakış açısıyla uyumlu ve hürriyetlere karşı saygılı yapılmıştır. Bu sayede eşcinsel evlilikler meşru olmuş ve toplumsal cinsiyet eşitliği, ensest, bekâr annelik, evlilik dışı ilişkiler, ensest sonucu çocuklar, miras ve velayet gibi meselelerin hepsi bu azgın ferdiyetçilik ile gerekçelendirilmiştir. Bu sayede kutsallaştırılan fert; kendi menfaatini toplumun menfaatinden üstün görmüştür ("benden sonra tufan" anlayışı).

Hakikaten de bu bireysellik Batılı toplumu kasıp kavuran bir tufan olmuştur. Can damarına saplanarak tüm ahlaki, insani ve ruhi değerlerini çöktürmüştür. Artık ferdin maddi menfaatinden başka hiçbir şeyin kıymeti kalmamıştır! Böylece ailevi ilişkilerdeki sorunlardan biri de kanunların bizzat kendileri olmuş ve krizi daha da derinleştirmiştir. Çünkü onlar; insan ve hayat hakkında bozuk bir bakış açısından çıkmıştır!!

Batılı akidenin bozukluğuna ve ondan fıskıran nizamların fasitliğine rağmen, toplum içinde kanunlar hakkındaki fikir birliği ve gördüğü kabul, hatta tuhaflığına ve ahlaksızlığına rağmen istenirliği, fikir ile sistem arasındaki uyumu yansıtmaktadır. Bundan dolayı Avrupa'nın ve Amerika'nın sokaklarında eşcinsellerin ve haklarının korunması için yürüyüşler yapıldığını veya zinaya izin veren kanunların yürürlüğe sokulduğunu veya Norveç'te olduğu gibi insanlarla hayvanlar arasında evlilik hukuku talep edildiğini görüyoruz. Hatta böcekler, deniz ve kümes hayvanları hariç buna yakında izin verilmesi bekleniyor!

Böylesi ahlaksız ve utanç verici kanunlar, Batılı akidenin insanoğluna bakışındaki bozukluğun seviyesini göstermektedir. Daha da ötesi, beşer mahsulü kanunların insanı tanımada ve sorunlarını çözmede ne kadar aciz, eksik ve bozuk olduğunu göstermektedir. Bu nedenle Batılı kanun koyucular, insani sorunları idrak etmekten ve çözüm sunmaktan aciz oldukları için "dilediğini dilediğin gibi yap" diyen hürriyet yalanına başvurmaya zorunda kalmıştır. Yani aslında "Hürriyet" zayıflığın ve akametinin mazeretidir!!

Ancak İslam beldelerindeki aile krizi başka bir şeydir. İslam beldelerindeki aile krizi; halkın akidesiyle alakasız, kendilerine zorla dayatılmış ve üzerlerine cebren tatbik edilen çürük bir sistemin krizidir. Bir taraftan bu sistemin başarısızlığı, diğer taraftan ümmetin akidesine, ölçülerine ve kanaatlerine savaşa açması korkunç bir kaos durumuna neden olmuştur.

Maalesef bugün İslami aile, inandığı ve hayattan kopması mümkün olmayan dini ile dini hayattan koparmaya dayalı kanunlar arasında bir tür şizofreni durumu yaşamaktadır. Karşıtların

birbirine karıştırılması yapıcı değil yıkıcıdır ve hem bireyi hem de toplumu sorunlu ve iki kat karmaşık bir krize sokar!

Allah'ın evlilik, boşanma, nafaka, vesayet, miras, velayet ve nesep hakkındaki hükümleri ile üzerimize dayatılan karma hükümler arasında bırakılarak Allah'ın emirlerine uymaktan alıkonulduk ve Allah'tan başkasının kanunlarının uygulanması mümkün kılındı. Despotça bir girişimle aileye ve karı ve kocanın rollerine ve çocuklara yönelik İslam'ın bakış açısıyla taban tabana zıt bir bakış açısı oluşturulmaya çalışılmaktadır!

Örneğin Tunus'ta 1956 yılında Burgiba tarafından çıkarılan, ancak temelleri ve içerdiği maddelerden dolayı Allah'a ve Rasulü'ne savaş ilanı kabul edilen Ahval-ı Şahsiye Kanunu (Medeni Kanun), çok eşliliği yasaklayıp cezalandırıyor, erkeğin tek taraflı boşanma hakkını iptal edip mahkemeye veriyor, karısından itaat bekleme hakkını kaldırıyor, kürtajı serbest bırakıp evlat edinmenin önünü açıyor. Ve yine İslam hukukuna aykırı CEDAW sözleşmesi ve içerdiği maddeler aracılığı ile özellikle İslami miras hukukunun yasaklanması ve Müslüman kadının bir kâfirle evlenmesine cevaz verilmesi gibi değişiklikler yapılmıştır. Medfun Burgiba'nın savaşını devralmış Es-Sebsi yönetimindeki Tunus hariç, Arap ülkelerinin çoğu bu sözleşmelere tereddüt ederek de olsa çekincelerini ifade ettiler. Yine Afrikalı Kadınların Haklarına dair Maputo Protokolü veya kadın, aile ve çocuk haklarına dair Birleşmiş Milletlerin planları ve kadın hakları komiteleri ve feminist kuruluşlar ve tüm diğer sözleşmeler ve projeler sadece Müslümanların içinde kök salmış İslam'ın aile ve kadına dair fikirlerini ortadan kaldırmayı amaçlıyorlar. Müslümanların aileye dair ümit ettikleri ile gerçek arasındaki uçurum da bundan kaynaklanmaktadır.

Bugün İslam dünyasında ailenin durumuna bakıldığında, evlilik ve boşanma oranları, evde kalmışlık, evlenmekten çekinen/korkan ve geciktiren gençler, ailevi roller arasında çatışma, karı-koca ilişkilerinin ve annelik görevinin küçümsenmesi gibi olguların artması ve oranlarının günden güne yükselmesi ile birlikte geçim koşulları ve ekonomik zorluklar buna tuz biber ekmektedir. Daha da ötesi inandığımız akide ile bize dayatılan kanunlar arasındaki şizofreni durumunu meydana getirmektedir.

Kadın olsun erkek olsun, bir Müslümanda düzenli ve tutarlı bir şahsiyet içinde yaşadığı toplum sayesinde oluşur. Bu sayede dengeli ve disiplinli bir bireye dönüşür. Davranışları iman ettiği fikirlerle uyum içinde olur. Ve kendisiyle, insanlarla ve Yaraticısıyla olan ilişkisini Allah'ın hükümlerine riayet ederek düzenleme arzusu, başkalarının telkinlerine gerek duymadan, Yüce Rabbine karşı olan takvasından meydana gelmektedir. Böylece hükümleri tatbik etmesi ve bundan dolayı mutmain olması da kolaylaşır. Toplum ve bilhassa ailesi içindeki rolü saygıya değerdir, Allah ve Rasulü'nün emrettiği gibi ailesine korunması gereken bir kale vasfıyla bakar. İşte böyle bir aile birbirine bağlı, üretken, verimli ve gerek ümmetle, gerekse maslahatlarını benimseyen devletiyle bir bütündür.

Müslüman ailelerin böyle bir fikri kalkınma gerçekleştirebilmesi, bu uyum ve dengeyi yakalayabilmesi, sorumlu ve olgun şahsiyetler yetiştirebilmesi ancak yapıcı değil yıkıcı olan bu fasit rejimlerin ortadan kaldırılıp yerine nizamlarını akidesinden alan, ümmeti koruyan ve ihya eden, hakiki anlamıyla vahdet mefhumunu gerçekleştiren adil bir devletin kurulmasına bağlıdır. Tek bir candan tek bir aileye, tek bir devlete ve tek bir Ümmete dönüşüm işte böyle olur!

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾

“Sizi bir tek candan (Âdem'den) yaratan, ondan da yanında huzur bulsun diye eşini (Havva'yı) yaratan O'dur.” [Araf 189]

Hizb ut Tahrir Merkezi Medya Bürosu adına

Nesrin Buzafiri